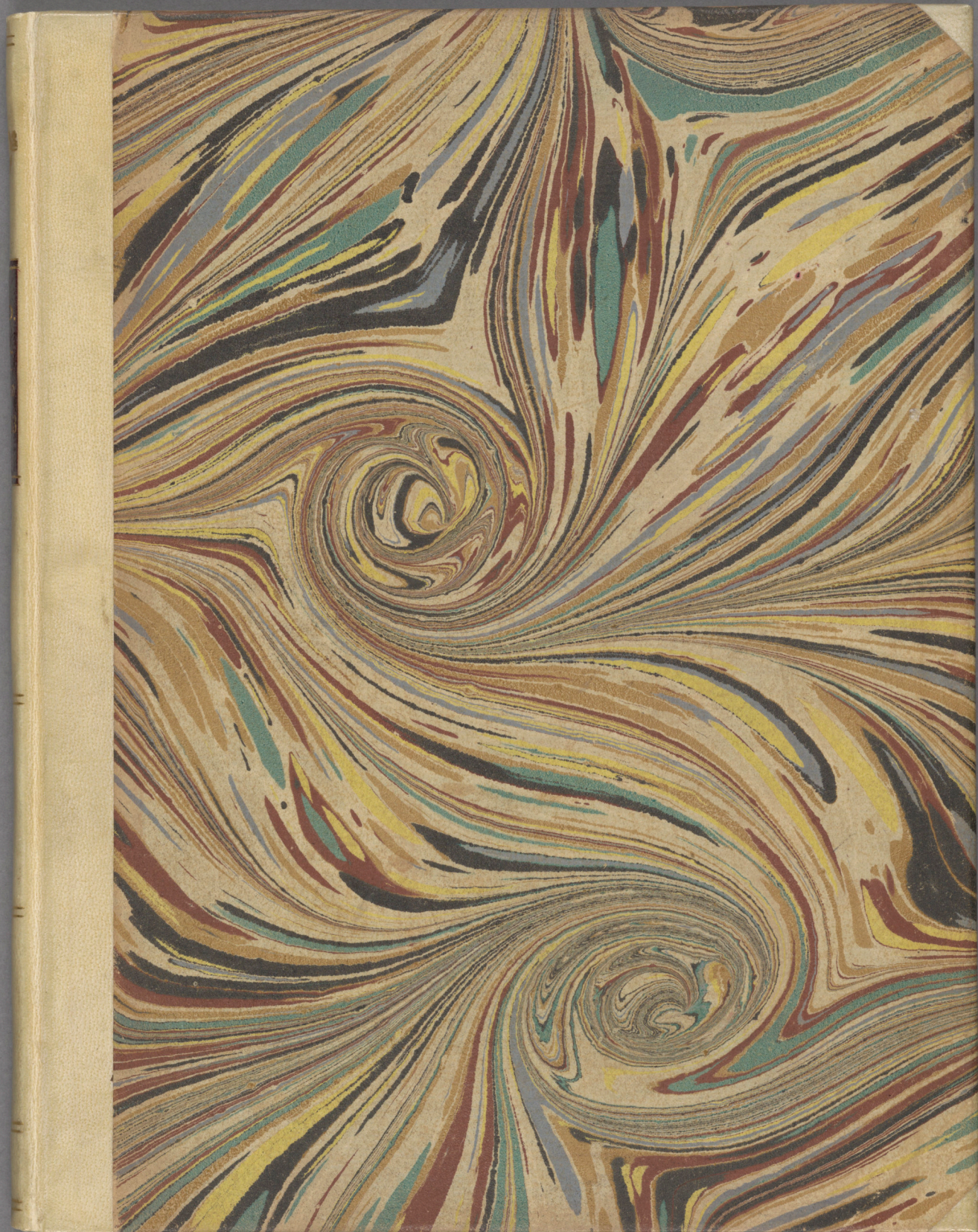

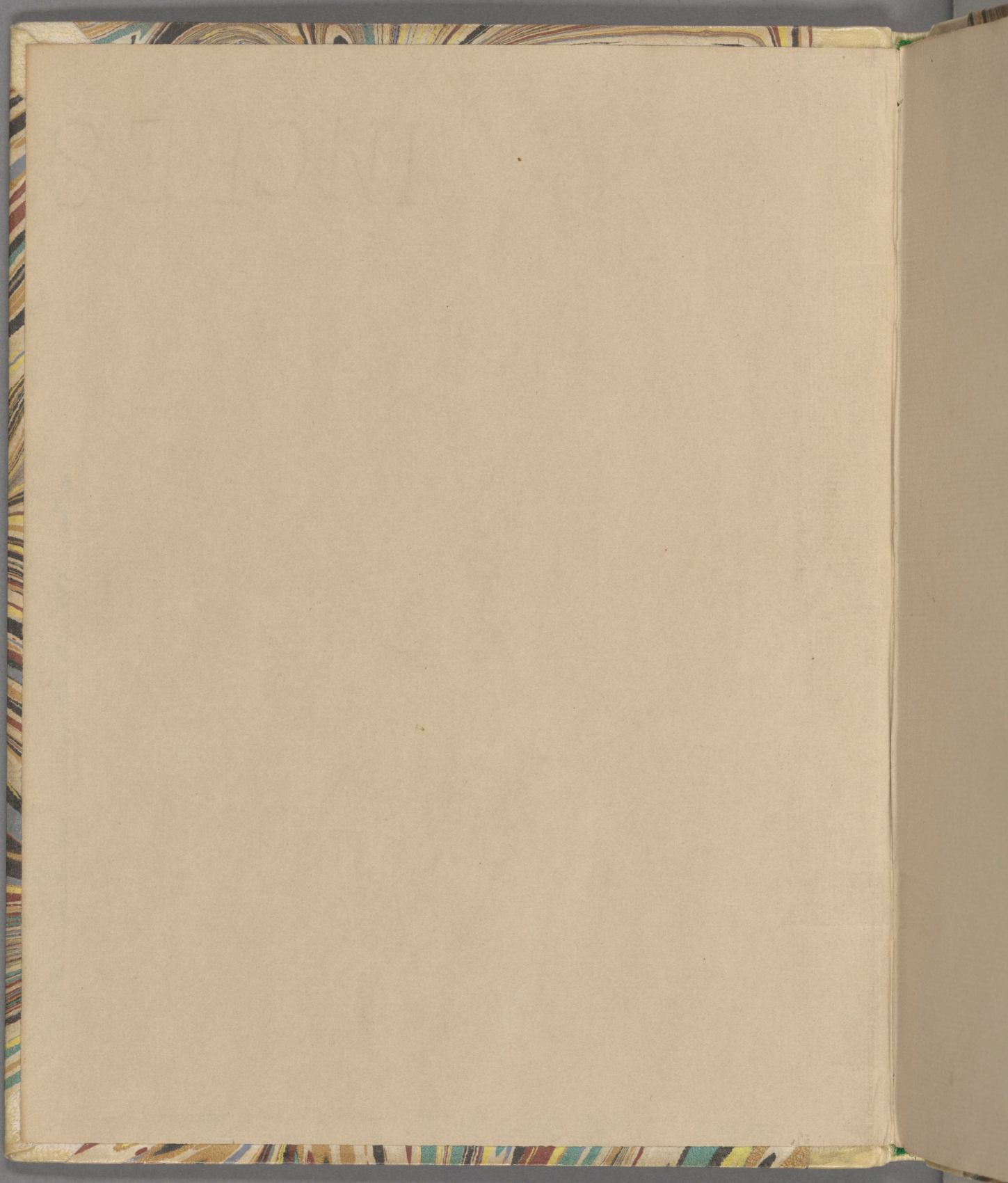
Hervarar saga ok Heiðreks : Isl. papp. 4:o 63

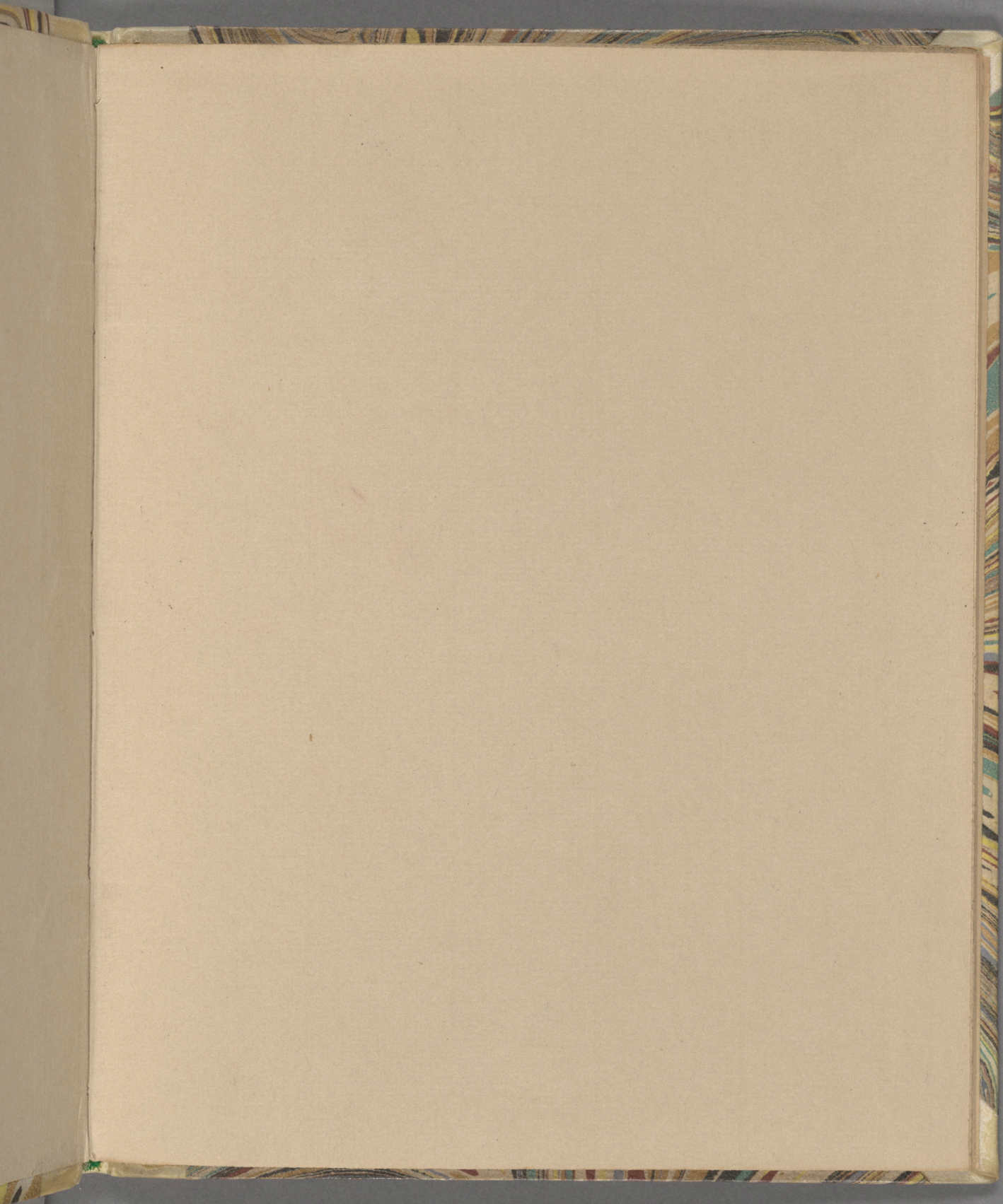
HS Isl. papp. 4:o 63

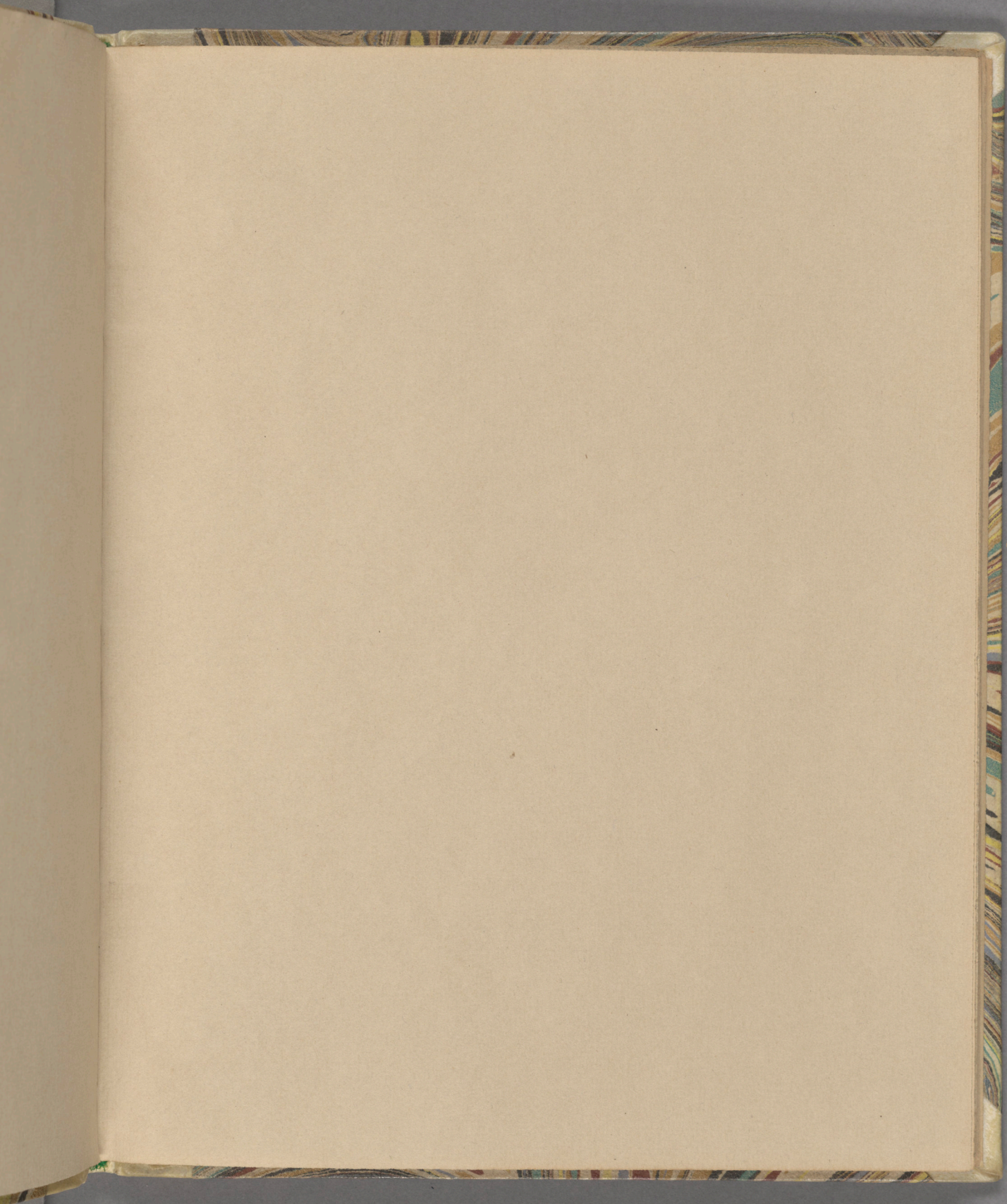
National Library
of Sweden

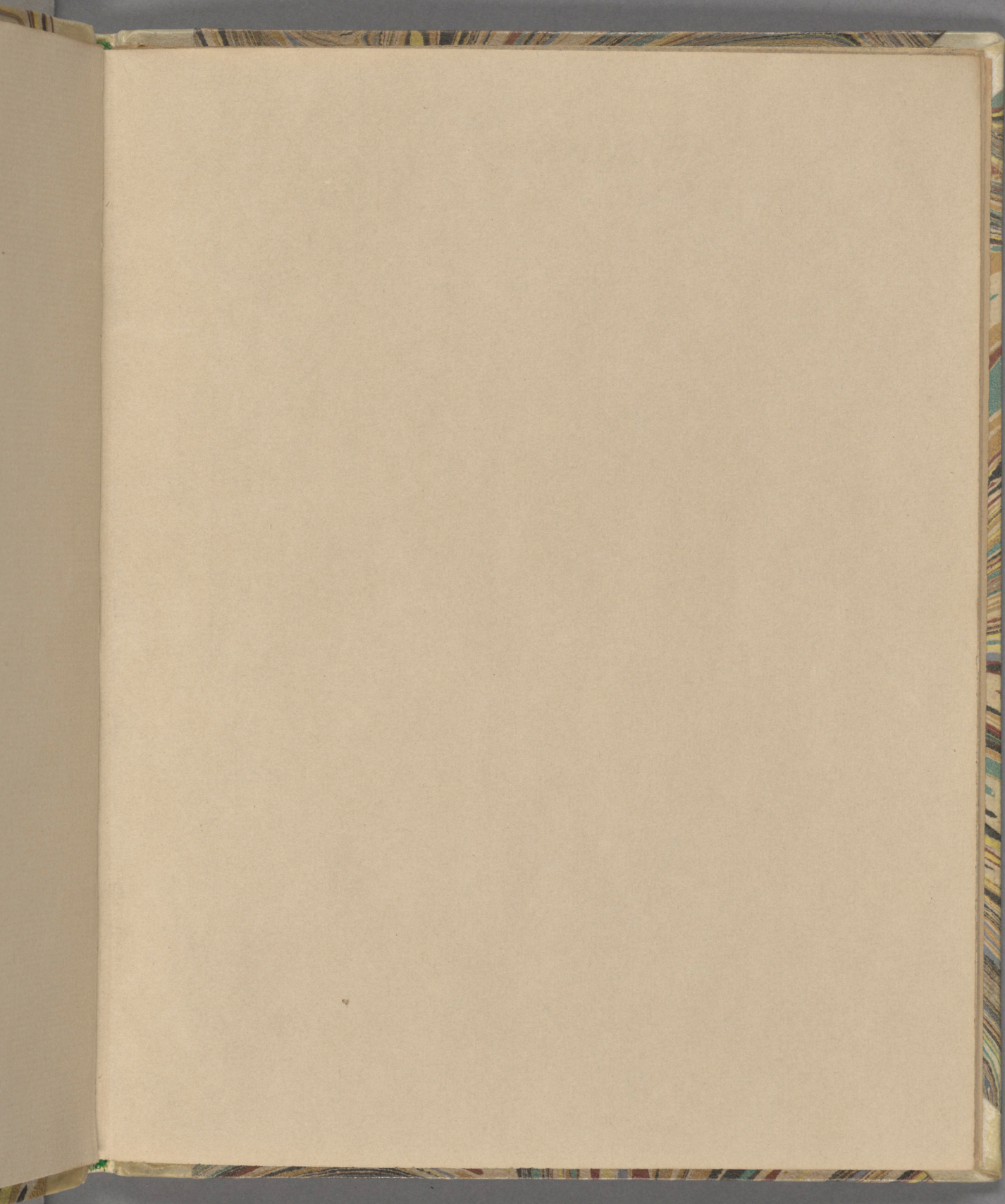

Papp.

Riks-Bibliotek.
STOCKHOLM.
—
Handskrifter.
—
Islandica
Papp. v. o 63.
19

Papp. 4:o nr 63.

Riks-Biblioteket.
STOCKHOLM.

Handskrifter.

Islandica

Papp. 4:o 63.

N^o

91/38

Correccioner

Correccionerna
af Þraslahver

16

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

þessi þessi þessi þessi

Corrections til Gætturinn Daga.

N. 28.

Correctionerna i det Gættur exemplar iis yiont
of Translatoren Gundmund Olafsson.

Pag. 1. ⁶⁶ Kyri funnan Sunda Land # Ymis Land fyrer sunan,
i millum Häloga land:

ib. l. 14. Gundmund # Godmundur. l. 24. deya.) # Epter darða
godmúndar blótudu merin hann, og Kolludu God silt. ib. Gund-
muadt ley. Godmundr. l. 27. delin. et vakar. domandi ifer
oll ley. domari yfer ~~oll~~ oll. l. 33. Mannheimum # Y-
mis Lande. l. 34. Umuf # Ymis. Pag. 2. l. 2. jötun #
jötvar. l. 7. Sii legendum: Hana hafde fyrr Starkad Alu-
Þreingur sem bið þa við Alu fossa. l. 11. Storvirkur # Stor-
kvidur. l. 19. Þan efra # Þan effta. l. 37. Dejablot mikis hia.
l. 39. enn # og l. 40. ofridara # fridara. l. 3. l. 14. = ri a
Häloga landi, er Volnust.

l. 11. bag. 57. l. 3. land. Þoringiar þeirrar ferdar voru brædur
tveir, þet annar Óðinn, en annar Alfur. þeir byggdu
þiðan báðir Mestann luta Norður-Hälgunnar: Bygde
Alfur hinn Eystra part, og kalladi epter sinu Þafne Vief-
þekima: þad folk, sem þar þóðest, var fridara aðru folke.
Hinn vestra luta Norður-Hälgunnar byggde Óðinn, og kallade
Mannheima eða Mannheim. Báðer þeir brædur voru
köngur. l. 7. Óðin þad Rike sem nu er callad Gardanne.
l. 8. gigðest. l. 13. Jötva # Jötun. l. 19. tima, ad Þrafur lami
Köngur reid á veidar skög. l. 21. ollum aðrum firr # fyrr.
l. 24. kuad heim # hvar hann var. Hann sa eirn stein
mykinn um Sölarsetur, og þar hia dverga tvo. Þelineaf
þeng nokud var á högre hond honum; þa þa han herdverga
fus. l. 27. veiddi # wygdi. l. 28. Steins Heinin med Mäta

jarne. þor bitia fjörlaufur. l. 32. leggur þad fyrir þá, l. 33. gjöre.
l. 34. hiðtt. l. 36. skulo þeir oc umgíðr. l. 37. skalt // skal.
l. 39. og bita. Bag: 38. l. 1. filge // fylge. l. 2. oc ellum einu
l. 3. fjörlaufur. l. 4. Konu þeir // Korn Svafurlarne til Steinsins
l. 5. sverdid, og var þad hid fridafta. l. 6. fœd i Steins dýnnum
l. 13. Dvergsins, oc sal eggleinana i steininum, Enn Dvergurinn hlið
i steininu. Suafurlarni.

C. III. Bag. 46. l. 8. oc nam sverdid i Fjördu stadar. þa. l. 21.
9. Siundur // Tindur. l. 22. // og 12. Haddingar tveit. l. 30. en þeir
brædur. Bag. 47. l. ult. sin, þá berferksgangur kom ad þeirru.
Stórar laugar gengu þvi frá þeim.

C. IV. G. 50. l. 2. afþon leg. aptan. l. 3. Streingia heit ad Þrugar
fulli, l. 6. Streingi þad heit, l. 10. oc allri Atgöfvi; eða angva
Konu ella. þetta sama vor. Bag. 51. l. 3. hans hiá honum. þa sagi
al. 7. Singialds. l. 12. So // þa. l. 14. hugfulli // hugstöre l. pride. l. 16. oc er Hial

mar heidi. l. 26. veitid // unnid. Bag: 52. l. 7. Enn nu Þeir
Hionwardr // Enn eige hinum, er hun hefur Sargur einar
af, og allar illar, Sern frá Andgrims sonum. Enn Sern
Sigrvardur heyrer þetta, bydur hann Hialmar þe Holm
gaungu Sudur i Samfyr. l. 10. nyding, of hann geingr fyr
ad eiga Þruna enn þetta einvige er reynt. l. 12. skule. l. 15.
fið Einwigi og erinde. l. 21. þa til skips, og gaf þa Sverdid
Tyrping Angantyr, oc mæler vel. l. 22. i þarf murido koma.

B. V. Bag. 66. l. 8. Syner for um // Syner fridland: Bag: 67.
l. 29. Unnarvogum // Munarvogum. Bag: 68. l. 8. upp gren
zande. þa. l. 15. handaff. og er þeir sneru ur skögienu til
skipa sinna, þa geingu Berferkornz upp af skipum þeir
ra, med blöðugum vopnum og brugdnum sverdum. l. 19.
Er þeir grenzande, geingu. l. 20. Upps af Oskum. l. 22. þa
mæltti Hialmar til Þods: Sier þu nu, ad fallner eru
menn ockrer; og synist mier lykast nu, ad var munum al
ter Þdinn gifta i Kvöld i Valhollu; og þa quad hann vifa
þessa: l. 23. delisek þa quad Hialmar a moti.

L. 26. ERO tolf saman L. 34. Oddur mæltte: Ecke nemni
eg ad gista Doin i kvöld: og það þa vifu þessa: L. 69. L. 3.
Enn það munde mitt ráð vera, ad við flyðum undan á skóg,
munum við ecke tveir meiga berjast við Xij, er drepid hafa
Xij, hina fræknuðu menn i Svja veldi. L. 8. Pike. Þolum
heldur vopn þeirra: fara vil eg ad berjast við Berserkana.
L. 19. eg berjast, hañ mun gefa stór hogg med Týrfingi, enn
eg freyfti belur skyrku míni, enn bringu þinni til flyðdar.
L. 27. Halmur gick þa fram, enn Angantyr honum a móti: Enn
þvi viltu berjast við Angantyr, ad þier þykir það meim
þrekvirkið. Nu em eg höfuðsmadur þessarar hölmgarngu.
Hiet eg öðru kongsdóttur heima i Svikiödu, en láta þig
edur annann ganga i þetta einvigi fyrrer mig; og skal eg
berjast við Angantyr: brá hañ þa Sverde og gick fram
i Mote Angantyr: vífáde þa hvor öðrum til Valhallar:
geingu syðan hvor ämóti öðrum Hjalmar og Angantyr
L. 39. Þeir // þeir. Hiorvardur // Hiorvardur. L. ult. Odd, og áttuð
þeir Oddur við hart vopna viðskipte; enn. Sag: 70. L. 13. far.
Enn frá leikum þeirra Hjalmar og Angantyr er það ad
leigja, ad Hjalmar fiek Xij. Sár; enn Angantyr þ piell
dardur til fardar. L. 14. Angantyr og Hjalmar deliruf. L. 19.
Miklar // Margar. L. 25. A fari // Farid L. 30. Hior // Hior
L. 35. Lim þu saman // firtan borger, Sag: 11. L. 3. Fretkur
med þofri / iarla meingi / og gladija / Ad Hppsaulum: // Dredka
i hartlu / hustarlar mið, / ok meñ gøfger / ad minn fo=
durs. L. 11. Leiddi mig hin hvita / Hilmen bókter // Hvarf
eg fra hvitri, / hringa guni L. 14. Utan verdre. L. 16.
Þu // Er. L. 25. Mesta // Yrsta L. 26. Med hol- // Fra Ad-
L. 36. Hamer heidi // Þavameidi; Sag: 72. L. 3. mun a
blodi L. 4. Siuga // Bergia. L. 6. aller vonu þeir brædur
heigðit // Oddur heygde þa brædur alla L. 8. Enn Oddur
// Dg var ad þeirri ydiu i heilann manud: og sykann
flutti hann Hjalmar dauðann L. 1.

Cap. VI. p. 84. l. 2. mey barn einka fagurt: l. 4. Kalludra
" Kalludra. p. 85. l. 4. meinni " Meyara vatni asja
og nafn. l. 19. þar " þa ~~þa~~ heyma um. l. 21. úti stöð;
l. 24. molta þrelarner: ein " moltti þrellinn einn: l. 25.
illt villt gjöra " illt villt eitt gjöra, l. 26. ollum " ollum
mönnum l. 27. fauðerne " faderne, þvi að l. 28. sköm " sköm
að þu viker þad. þvi að mén vita, að vesti l. 31. miog við
" afarreið af l. 32. tíl fjarfing " fyrir fjarl l. 34. Ekla
" ð kann l. 38. hugða " hugðaz l. 40. han than l. 41. þ
hirdit " hyrdit. Cap. 86. l. 17. þad " þann l. 18. i ádra
faut komi " áður forunz l. 21. þleikja " Blais l. 25.
mier þirku " Þadi mier l. 26. Ör olpu breida " Skýrtu
ök olpu. Sydann moltti þervor við modur sína,
og l. 27. ð þad. l. 28. ertu " þu þu mig l. 30. saum-
find " Sannfund l. 35. ecki hier, l. 36. Nyd " Yndis
C. VII. Cap. 88. l. 2. bust einsamann; octok á kallmarz gerve, oc.
l. 11. þe nóg " þiár von i harge: l. 14. meinvætt, öll dagur, l. 15.
enn viða arnar = þadar l. 19. rien " rene l. 21. Uunarvogi
" Munarvoge Cap. 89. l. 2. a syð " syð á l. 7. Molti þer
vandur " Uunarvogi | við solar setur | Inotur i male. |
þu ert einn með of | Eina i komin | Gacktu skidlega | Ji
þingar þe. " Hvor er yta | i ey komin, | gacktu þyfle-
ga, | giftingar til; | þvi eg einge kan | Eyar-skeggia, |
Seig þu ellegar, | áður við skiliorn. l. 16. Mun eg "
Munkat eg l. 18. þad " fyr enn l. 22. þiðrvardi l. 25.
þir þu " þyriattu l. 28. þu ert vandfarin " ertu
vandfarin. l. penult. þeir fehyrder þvarar: Cap. 90. l. 7.
All " Madur l. 8. Um dauðkvar " Myrkvar l. 9. þyr
er þa sveinum " hier er þu eymann l. 10. þugar " þav-
gar, Nú þervor gvinða n. 6 þeir þott ofmannford n. 5, of þar
þarðul n. 5 þeir n. 6. l. 15. þott eldar brenni. "

Frosun slyka | pött um alla ey, | Elldar brenni. l. 17.
faka " hræda, l. 19. Ræðum " Ræðunz l. 20. Liefhirden
lagdi stafin " Enda lagdi þa Liefhirdin stafin á bakid,
l. 22. kon " hann l. 33. aldurin " elldurin b: 91. l. 1. gjez
nomz so sem adra myrkva þoku, l. 3. vaknada " vake þu
l. 21. Mein-giarnet ad " Meiginn Mein-giarnet, | l. 22
ad moldar autka! l. 23. Ad eingi giorfona | Eyvör vid mig
mala | ur munar heimi! " Et gingi giorer | Sona
Eyvöru | vid mik mala | i muna boge. l. 26. 11. Her-
vundur, Þiorvundur, | Hrane, Angantyr, l. 27. 2. 11. l.
30. hængi " i hange l. 34. um fetla " vapn bera. l. 35.
haugar " haugarner, b. 92. l. 3. feckiústa " feyksta-
fa, l. 9. Jofu mig ey " Gröfat mig Loft lincan 23. þa
opnast haugurinn, og var sem elldur og logie vere
allur til ad sjá. þa quad Angantyr: Sjnyginn
er helgrund, | haugar opnaz, | allt er i ellde, | Ey-
grims siá, | ad allt er uti, | um ad lytast, | skyntu
mör ef þu smátt, til skipa þinna. Szun svarar:
Brennid á þva, | bál á nöttu, | ad eg vid ellda, | yc-
kar hræðunz, | Skielkát meyu, | muntu hugar, |
pött þu drag þu siá, | i dyrum standa. l. 26.
þad vera mun, " hlýð þu til medann, | vísa dötter, |
þad er verda mun: l. 32. Þann er síðar l. 33. Lífing
hafa " Lífing bera, l. 34. mager " magne, b: 93. l. 1.
36. Sa mun rikstur | alinn under | roduls tiallde.
l. 38. Eg of-kingi | So virda dauda | ad þer koted " Eg
vyge þva | virda dauda, | ad dragar dragar ligge
allir b: 93. l. 1. Aldrey kyrrer " 3 dys folgner l. 3.
Seliet mier Lífing, " mier utur | harg selie l. 4.
hattann l. 7. Mör qued ey unga " Kvedkat eg þig |
mör ung, l. 8. Monnum l. 16. Pötter þu " pöttest eg

l. 17. forna // þessa l. 30. Motta á huorge // Syrir motta
ofann l. 37. gnadi // mættak, l. 38. Hygg // Ugge l.
39. brenna þan // brennarde. b. 94. l. 1. Er framlið
nam ^{lydum} findum // leitur um fionet // þegar loga lóger, Er
eg tytt yfir. l. 6. ad aelgum // aldgann l. 11. Man eg þig
ey teina // Má eg þier ecke synia. l. 12. þa var varþað
Syrfinge ut ur haugnum, i hond Hervarar, oc þa quæ
l. 16. sender // felldir l. 20. Enn þo eg Noreg l. 21. allre
// ollurn. l. 23. ey ad // eige þu, l. 24. Uppfot // ad vesot
l. 25. Mala, flaró // Málfull Seykn l. 33. mannan // ma-
ra; l. 34. Kier mun ey mæ // Nu er hylmirs mæ l. 35.
hug // huga l. 36. ræke // hrædurix eg þad, lofdunga vi-
nur, hve fyrer b. 95. l. 6. Saktu ad // Saktattu á l. 8.
matadur // miotudur l. 9. mikkum // meine l. 21. gief //
giöfa l. 24. eliom // Eliun l. 26. fyrer Angryng // Angryng
fyrer l. 27. Epker // at sik l. 30. skiofla // skökla l. 38.
þrip // þkipinn b. 96. l. 6. Glofij-vollum, og var hon þar
um veturinn l. 16. Kalladur. Hann var manna vitra-
stur, og þva riettdæmur, ad han hallade alldrei rett-
um dönni, hvort sem i hlet ättu innlendsker edur
utlendsker, og af hans nafne skyllde þar fyrer þa
hafudur edur hafundur heita, i hverju riki, er
mäl manna rett dænde. l. 18. ad SKák tafti b. 97.
l. 2. hnd, og vard miög sigursöll. l. 4. þaris Mödur
fardur fins: för hun þa fram sem adrar Meyar, oc
C. VIII. Þag. 103. l. 1. Hafudur // Haufundur l. 16. Haufudur
// Haufundi. l. 20. þeir mykler menn og fterker, væ-
ner og þpaker l. 29. Herwor l. 30. Haufundur l. 34.
Haufundur b. 104. l. 2. þippon. Heidreke lykadi þad
illa, og för allt ad einu, og kvadst skyldi giöra þeim
nockud illt. enn l. 5. inngangandi i höllina. l. 6. þargau-
tyr stöð upp imote honurn, og bauð l. 13. þinni l. 18.

Jónu l. 19. hefdu l. 20. huor l. 21. Røgg. l. 25. hæggið l. 26.
 þyrfti || þyrde l. 27. hann þinum fortolum l. 28. þinn. l. 30.
 fandr || fader l. 32. skilde || skylde ibid. gjöra l. 33. illt.
 Hervor l. 34. Haufund l. 35. mundi l. 36. hann una
 id. Haufund l. 37. hann ib. skylde, l. 38. hann l. 39. malk
 og sagde, að heidrekur hefde að sonu illa tilgiort, en
 da er mykil hefndinn, ef hann skal allðrei meir ko-
 ma i Ríki födur síns, og fara svo eignalas i brott.
 En ord Haffundar Kongs stödu svo mykils, að það geck
 fram sem hann dæmde, og eingiñ var svo diarfur
 að i möti þyrði að mæla, edur heidreki fridar að
 hidja. Hervor Drottning mælti þa til Kongsens:
 8. hann l. ult. rd, þa mundi B: 105. l. 16. gøfugr l.
 23. falgion l. 29. að || ur gardinum, þa mæler Drott-
 ning: Nu hefur þu svá fyrer þier buid, son minn,
 at þu munt ei aptur atla; enn nu heþ eg ei faung
 á, að hialpa þier; Mork gulls er hier, og eitt Sverd,
 er eg vil gefa þier, enn það heiter Tyrþingur, og
 hefur átt Angantur Berserkur Mödurfader þinn:
 eingiñ madur er Jva öfrödur, að eige hafe heyrð
 þess getid: og er þu kemur þar er menn skiptast
 harggvum vid, þa láttu þier huggvæmt vera,
 hverfu Tyrþingur hefur opt Sigursell verid:
 l. 31. Tyrþing l. 41. man. B: 106. l. 2. midg l. 5. Tyrþingur
 l. 8. sidann. l. 11. Haufund l. 12. bua
 C: 1X. l. 107. l. 6. leiff || leytft l. 17. hant spyr l. 16 giort,
 er svo var vidbuid? ib. hann l. 17. lanar. drottin, l. 18. hant
 spyr l. 20. mork l. 22. hant l. 24. trær l. 25. lanar drottin
 l. 27. hant l. 28. fram i bydrinu, og spyrft l. 31. hant nu id
 leyta l. 35. spyr heidhant. C: 36. giort? þeir föst söndu l.
 37. hant l. 38. hant l. ult. midg B: 108. l. 3. til þess er
 hant l. 5. hant þar leingi vend, adur l. 6. skjyftiörn l. 7. giort l.
 38 hant

C. X. l. 2. Reidgotaland; han atti 11 Reidgotaf lande, gam-
mall miðg, og hafde ätt mykið ríki til forráða;
hann ätti Wngvann son, enn l. 4. hiet. Enn með
þvi mynkadist hans ríki, að jarlar nöckrer fóru
á hendur honum með her, enn hann hafde stríð
við þá, og feingid jafnan ofigur: enn nu höfðu
þeir settst með þvi móte, að kongur gælt þvi
skatt á hvortjum Xij Marudum. l. 8. fríðland 11 fríðland
l. 10. ~~um~~ um hnd 11 með konge um veturinn. l. 109
l. 9. vorn 11 orofto l. 20. þykja l. 21. lid 11 lids kost: hugða
eg, að mjer munde ecke þykja mykið, að berjast
við tignari menn, enn þessir eru. l. 37. gælt l.
38. aungvann l. 110. l. 13. aptur með ogrynri fían
og mykinn figur.

C. XI. l. 124. ¹¹ l. ult. að allðrei munde á fyr koma
á Reidgotaland, ~~er~~ enn l. 125. l. 1. blota skillið
11 blotað være l. 3. en þegar yfið voro farnar allar ur
laufnes 11 enn þangad være farid, er allrar ~~ur~~
urlasnar var von: þar þyrer l. 10. þessu máli
l. 11. þessa. Heidrekur er hinn þyrste til þessarar
þerdar tekið, og marger aðrer agiæter menn:
þiondest Heidrekr hofuð madr l. 14. þorveit: l. 15. hant
l. 24. min skada 11 Sonar skadann. l. 29. rads, trun
þá ei þurpa kenna þier ræð, hvað þu skalt aðna
þast. l. 126. l. 1. landsfrid 11 árþerde l. 23. sina, og
mællte: Sva lyst mjer, að goldið mune vera
ðone fyrir einn Svein, eþ þar kemur þyrer
Haralldur kongur, og son hans, og her hans
allur l. 40. Odin 11 ~~Odin~~ Odni, l. 41. þann allann er þi
þyrer son sinn. l. ult. þad 11 fall þardur 11 sires

B. 127. l. 1. reid og harmþrungen

C. XII. l. 123. l. 4. Eitt huort l. 9. hann kafa, og bi-
dur hann taka af löndum sínum slíkt er hann
will: B. 129. l. 5. með konu sína, og tók með
heri gíafir, og dyrgrip, og ögryne l. 23. skiemtnu
ólufar l. 24. sinnar, er hon var wön að sofa í,
l. 33. hann l. 34. pallinum i annare sæng l. 36. drot-
ningu, og hafði hvortveggja brott með síer
hárlockenn og Sveinín, l. 38. ~~með~~ Delinaf og
höfðu með síer huorutueggja, sueinín og harid.

B. 130. l. 24. skyldi l. 25. eiga þröll eirn wondur:
og þen hann l. 28. þann l. 29. vill eiga l. 34. synir mæ,
þui þier kapid ofs gott giórdt jafnann l. 35.
kafa. Og sagde Heidrekur kongur þar skilid
wid Drottringu. l. 39. liti þinn Sudur B. 131.
l. 11. þumla Mödur födur sínum ib. gíarvítigasti
og allra manna þridastur synum l. 13. frijland
"Frysland. Hann

C. XIII. l. 132. l. 7. börn l. 11. onyfta t. ib. ród l. 11. þer
dintu l. 13. þinn l. 26. þáilldarverk, og er meyre
witska, að taka wel hans söma bode: B. 133.
l. 13. hann skildi herne l. 15. wari. Eitt sumar
sendi Garda kongur Heidreki ord, að hann
kíame þangat aftur, að þiggja witslu og
winattu bod at honom. Heidrekur kongur
byft nu ibid. delin. for i hernad B. 134. l. 5. þeir
"kongarnir ibid. og þrida síer dyr og hauka "
og margt manna með þeim, að beyta hund-
um sínum og harkum. Enn er þeir höfðu

Laðsum sleigid hundunum, þöru sier hvörrier á
Skogienn. þa urdu þeir tveir samann þöstra
þa mæltte Heidrekur við Kongson: Glyð
þu bode mínu föstne; þier er þar skamt
í frá; fardu þangad og fel þig; wertu þa
heimbuinn, er eg læt sökia þig. Sveirnis
qvadz öpus þessarar þerdar, enn giorde þó
sem Kongur beiddi. l. 6. dryc. l. 7. þeir Kon-
garner saman, l. 8. þearin þred sínu tide. l. 22.
Sifka qvadz leyra mundi, og giorðir l. 25. teyr.
l. 139. l. 2. Landhertum. íb. sárliga l. 4. drykia. l. 5.
Spyr l. 8. dum, þun svarar: Þrid þar þer til þess
Heidr. K. þezur drepid son Konge og þinn, oc
seger henni sydann allt þad l. 10. Drottning svarar.
þad eru mykil tidirde, og læturn ei uppko-
mast. Sydann þad þun upp, oc l. 15. spurdi þu
þun giest þo skindlega í burku: þad Kongur þa upp
oc giest eptur henni; þan spurdi þu þun giest.
þun sagdi haunum þau tidindi er sifka hafði
henni sagt. þ finnur þetta, og kallar Sifku
til sín, og mælti: Svad ræddust þid Drottning
við, er þenne þiek þu mykils; þerra, sei-
ger þun, mykid er tilgiort; Heidrekur þu
þur drepid son yckarn; og meire won að
epter wilia þans þeri, og er þann darða
werdur. l. 19. giorð giorð l. 21. manþ l. 136.
l. 36. giorð þadimen til Heidrey K. oc biðid honom
sættir, oc sifkt af ríki er þan vill. Nu er þu giorð;
meinn en þender til Heidrey K. með sættar þu
oc þa var þezdur sættar fundur. oc er þeir

„Látið ei Heidrek so i burtu þara, að þið Sieud
öfáttar, því eigi gegnir ríki þínu það; gígríð
helledur Sendimenn til Heidreks Kongs, og
biðbið honum settir, þar með gull og sil-
fur. Kongur gígrir so, létur bera þie my-
kíð til Heidreks, og gvaðst wíla gígra ho-
num, og eiga enn wíratu wíð hann;
Heidrekur svarar: ei skortir mig fie. Gar-
ða Kongur seigir Drottningu; hun mál-
te: bið honum þa ríki, og eignir stórar
og þíotmenn; Kongur gígrir swa; Hei-
drekur svarade: arnar hez eg eignir og þíot-
menne. Garða Kongur seigir en Drott-
ningu; hun málir: bið honum þa það
sem hann man þiggja, enn það er dóttur
þín; Kongur svarar: það hugða eg, mig
munde það ei henda, enn þó skalltu rá-
ða. Þá þó Garða Kongur á fund Heidreks
Kongs; og er þeir fundust þag. 137. l. 3. hafði
med henni Vindland, „þylgdi henni heimann
Vindland, er næst liggur Reidgota lande,“
l. 3. honum. Enn er hann war heim kominn,
will hann þlytia Sítku i brott, og létur
taka hest sinn enn besta, og war það syð-
urn kvöld. Nu koma þau að á eirne, þá
þyngist hun þyrir honum, þá svo að he-
sturinn sprack, enn Kongur geingur
af þram; þá skylldi hann bera hana yfir

Ána; þá giorast eingin þaung a þoru, enn
hann steypur henni af oxl fier, og brytur
sundur hrygg hennar, og skilur so wid ha-
na, ad hana rekur dauda eptir annj. Sy-
dann var efnd til mykillar veitzlu: giorð
l. 18. hiet, hann var fjarl og godur l. 21. hun var
Skialldomar, og mykil

C. XIV. B. 138. l. 9. gott l. 10. staþann fiok; hann
war sva mykill fem völdungar þeir er star-
fær eru, og sva þagur, ad hvort hár þotte
úr gulle wera l. 26. spekinga hanns; l. 27.

Jryll- l. 28. ellum vandamalum, og þeir tolg skyld
du giata galltarins.) l. 29. þann l. 35. lundadur
madur, og giordest nu hinn winsalaste l. 41.

fin, ep hann will hallda tipinu, oc l. 42. Þorum
B. 139. l. 1. sagðist, hann mundi l. 4. oven. Giestur

Giestur war ei Spekingur mykill, og þyrer
þa sok þotti honum mykil Loft lineam ult. þad
rad tekur Giestur, ad hann blotar þpinn
til pulltingis sier, og bidur hann lyta a
fitt mal, og heiter honum myklum gjoþum.

C. XV. B. 142. l. 1. aptan l. 4. Hann l. 5. Jpyr
honum // hann l. 12. bondan, og lydur af nottin

B. 142. l. 1. spekinga minna? l. 3. malti; wera skulu
fleyre, ef l. 10. kys og hældur, l. 14. vil eg // þrun-

dak l. 15. vittu huad ib: levil // happak, l. 16. oc //
femill l. 20. þin Sestur in blinde, l. 22. þu þad semur

marga l. 23. mala þa mart // eru þa marga er mun-
got þarist a: ibid: sumer suestast: mali // sumum

wepst tunga, ad ecke werdur ad orde. l. 32. þin

Gestur in blinde l. 33. þeirrar. þar forþu yfir á
þm: l. 34. vegur fiska var B. 144. l. 3. kað var ey 11 wa-
rat það l. 4. Miðdur, nie mangot, l. 9. Göd er gäta
þin Gestur in blinde, gietid er þeirrar, deliant gatu,
þo god fie. l. 10. þu 11 þar lagdist þu i l. 12. med varer
þinar, og stöðvader sva þorsta þin. Enn eþ þu ert
sa Gestur in Blinde, er eg ætlade, þa ertu witra-
re, enn eg hugda, þvi ecke heþ eg spurst ord þin
witurlig, enn gerdur angvann weigenn spak-
legar. l. 16. þer hann þar l. 21. þin Gestur in blin-
de l. 23. smider, og gullid er med sleigid, hann gre-
dur hätt wid, er hann kemur ä hardann Ste-
dja, og er það hans gäta. l. 32. þin Gestur in blinde,
B. 145. l. 5. þin Gestur in blinde l. 12. hadda bleika
kafa þar ib. oc eru hviþfallmar 11 enu hviþpolludu:
l. 17. Nu mun þig þriöta wandmalinn, er þu
ber þrisvar upp gatu, um hinn sama lut. En
þo er god gata þin Gestur in blinde l. 21. farmon-
num l. 29. gaturnar B. 146. l. 2. dyra 11 rendra
l. 3. Dellings 11 Derlings l. 4. herra 11 ofar l. 6. gäta
l. 8. Göd er gäta þin Gestur in Blinde, gietid
er þeirrar. kað er l. 9. Kongvefia 11 Garrguwofa
Kongulö. l. 11. sa fyrer Derlings dyrum; l. 17.
þin Gestur in blinde l. 18. hon hefur horn i jöru, oc
blaud 11 harpud hans horper i fjarðu, enn Larks
blodin i lopt l. 22. ryggjar 11 kyggjar l. 28. þin Gestur
in blinde l. 30. hvanna kälfur i milli þeirra. l. 32.
þegnar, er ib. rada 11 ryða l. 33. landi allfatter
aller saman 11 þingi ad, sättir allir samann, l. 34. lyde
þina senda ib. ad seþra menn fier huonia 11 ad byggia
bölftade B. 147. l. 2. þin, Gestur in blinde, gietid er

1. 3. tafl; þeir eru fatter er tefla, en skipta tafl á rei-
fum. 11 Strekur og Dröðttur, er þeir sitja að
tafli sínu. Gísir þinn fútkub in Giestur mælt-
te: | Þjóver hänga, Þjóver gänga, tveir weg
wisa, tveir hundum warda, eirn epter dral-
tar, og fagnan heldur sarrugur. Heidrekur
Kongur hygg þu að gátu. | Kongur svarar:
það er Kyr. l. 12. þin, Gestur in blinde, l. 14.
hnefann; enar dockre werja hnefann, enn ez
nar hvitare sokja. l. 15. manna og er jarne, kring
l. 20. þin, Gestur in blinde, l. 22. hann er jarne
Kryngdur og markadur l. 28. Delling 11 Derlings l. ult.
þin, Gestur in Blindi, l. 149. l. 11. þin, Gestur in Blinde,
l. 18. ost 11 öttaft l. 22. þin, Gestur in Blinde, l. 23. mirk-
st, han 11 möckvi, er þyrer kernur, sier ei Söl þu
hann l. 25. menn 11 meiga menn að honorn gignu
l. 34. þin, Gestur in Blinde, l. ult. barur, enn bedur
þeirra eru sker og urder; þvi þer þv inuindur
sittu in Giestur mæltte: | Hvor bygger há
þioll? Hvor þellur i diupa dali? Hvor an-
dalar lizer? hver ösa þeyger? Heidrekur
Kongur, hygg þu að gátu. | Heidrekur
svavar: | Göd er gata þin, Gestur in blinde,
getid er þeirrar. Hrazn bygger há þioll; en
dagg þellur jagnan i diupa dali; Siskur li-
þer andalas, eirn þiötandi; þofs þeyger alldrej.
l. 148. l. 6. ytum keitar 11 holdum 11 hann l. 7.
jordu 11 Svord id. ef hann þefur sier vel l. 11. þin, Gestur
in Blinde, l. 16. morgum 11 manni. Enn migg und-
raft eg ordþimi þina, og witkerleik. ost lin. 18.

Eg em nu og nælega þrotinn. Og enn mæltte
gestur: l. 20. Derlings ib: Dröku l. 22. siðu ||
siðu l. 24. þin, Gestur in blinde, l. 26. juerðs ||
smidju-belyir; l. 27. okuikver nema þeim sic
bláfid, og eru þeir dauðer sem annat smyde;
l. 31. adur || ~~st~~ l. 32. var þad lidum horfid,
nie hendi || Ei war þad hondum horfid l. ult. þin,
Gestur in Blindi, B. 150. l. 1. þad er egg oc ungi;
|| þar þara Swanbruder til hreidurs síns, og
werpa egg. l. 14. þin, Gestur in Blinde, l. 25.
drynhuarn dyga || drynkjar, drynkvgtn l. 31. þri
|| þá l. 35. er Donum klyper dæner B. 151. l. 4.
þak i bardogum, og liggur hvir þar, þittak in mit.
þu, Gestur mæltte: | Sat eg a segli, sa egg
dada menn, Blóds hold bera i þark widar. |
Konkur svarar: | Góð er gata þin, Gestur
in Blinde, getid er þeirrar. þar satst þu á
weg, og ~~þu~~ sást wal bera ædur i hamra.
l. 8. ofa, l. 10. of ib: Opandi l. 14. þin, Gestur in Blin-
de, l. 15. grísa, er sugu gyttu l. 20. Delings || Der-
lings l. 21. tuttugu l. 26. Er nu raddi! || Eþ þu ert
sa Gestur in Blinde, sem eg ætlade, þa ertu
witrare enn eg hugda; Enn B. 152. l. 15. Un-
dur og argskap og alla bleyde, wænti eg werid
haga, Enn þad veistu eirn, rary wættur, l. 17. hary.
Enn Odin ibid: fló þá upp i valy lyki || bráft þa i
wals lyke, og þló syðan upp, enn l. 18. oc
|| og þvi er walurin þva wíel stuttur awallt sy-
ðann: Enn hoggid l. 22. oc ryckter swerde til min,

og var l. 23. eno || ener l. 24. prelar. Epter það
skilur með þeim.

C. XVI. l. 2. Rann l. 3. herlekit i westurwyking
vepur l. 7. Handafjöllum || Hävada þigllum,
L. 159. l. 1. reckia || Svepnstopu sinni, l. 12. hafði
edur hvort heyrda var að leyta. l. 16. það || auð
þá l. 26. hvar þeir menn l. 30. hafa || heyrda þiskin
Enn ib: meiga l. 33. fiolum || fiolinni og fá mien
Enn l. 34. f. þinum, l. 37. þj. kongr i. vegin l. 38. land
|| havada L. 160. l. 1. keir || þesser þiske l. 2. hilda
|| tialls þess, er þeir áttu, ib: Lögduft l. 5. alla
Nýu þröla: hann tok þá Sýfing, l. 6. kant l. 7. kant
l. 8. finu.

C. XVII. L. 160. l. 1. Svo || þvi l. 6. fiotmen l. 7. Hlauder
son Heidreks kongs spír þá fall fauder ling: || þa
riedu þessir höfðingjar londum, sem hier seiger.
Ar grapo Humla | Hunom ræda; | Sizur Gastom
Gotum Angantyr; | Waldar Dorðin; | Enn
Wollum kiar; | Alprek hinn frökna | Enskre
þiþo. | Hlardur son þad Heidreks kongs
þaddist upp með Humla kongi Mödur þodur
sinum, og var allra manna fridastur synum
og dreingilegastur. Enn það var þornt mál
þan tíma, að maður væri borin með wop-
num edur hestum: en það var til þess
hapt, að það var mál um þá wopn, er
þá woro þeim gjör þan tíma; so og þie, og
kvikindi, og hestar, er það war þá það:

Ruytlinga Saga. Cap. 89. Ioa Gernadur Sveins
Kongs i Svija Rike.

Sidan for Sveirn Kongur til Svitiodar, og vann
þad Rike af Svija kongs veldi er heiter Verandi,
þad eru fimn hierod enn eitt Biskups Rike. i þvi
Biskups rike eru tju tigger kyrkna.

Anad Riki vann hann þad er Tineijdi heiter.
þad eru sex hierod er svo heita, Hestbu, Sudur-
bu, Vestbu. Þesse hierod liggja næst Dana kongs
Rike.

Mr. Vid Lundevägar, ofwan Gustabäids bro, bali-
gas, på Svartvade Gad, ut sigla för en Svartvade Lyden
i Svartvade färad, þær an fullentvadar Rinnastan, þær
for nu, 60 alnar 60 är þadar en uten vevlar, up-
grafsar, og omfidar a. 1692 af Coll. Ant. utskil. Svart-
vade. U. C. til inf. Kristoffers, Svartvade aftvagar, þe
itt vitta upfand og ofvanskift med vevlar på
ant gamla Svartvade, þe Svartvade.

Konung vil Cristlige vifin þin þusi aftir Lif-
þin fudis þin; id vevlar Svartvade a Olavin, u gurd
Rindum, vil fudis u Svartvade. 111*111.

Þu kengt ifran Svartvade Lyden, vevlar nu, 40-
45 Lundevägar ut ut þin lofar til Svartvade,
Svartvade nu, an gammel Rinnastan, id antig.
Rindum, u. C. til inf. Kristfers form og lifpat vevlar med
ofvanskift. Svartvade fudis þin þusi aftir Svart-
vade þin þin, Svartvade gurdur Svartvade i Svartvade. i. e. Svart-
vade fudis Svartvade Svartvade, Svartvade þin Svartvade, þin nu, 40-
45 gammel god Svartvade, allur Svartvade Svartvade i Svart-
vade (i Svartvade)

1313.
fesse Schrodero, & quidem ea de causa, quod existiman-
rentur Christianismo obesse, propter incantamenta,
quae ipsi runis inesse persuasissimi erant; vix ad-
ducos, ut credam, Monachorum aliquem opinione
illa praconcepta laborantem, admittere voluisse,
ut baptisimum aliquod liberi runis exornaretur.
Itaque animi haereo, qui & quo tempore factum
sit, ut huiusmodi libri ante Wormium & Pru-
reum nostrum in usu esse coeperint, imo vero, vo-
culij latinij adhiberi. Dabij ergo, qua ex inu-
sitata humanitate, mi nobilissime Dne, veni-
am, quod haec in re informari discupiam. Ce-
terum abundat haec regio antiquitatibus, nemini
adhuc observatis quod sciam, quamquam
pars tamen multo maxima per Illustr. Com:
Dalbergium in lucem protrahata sit. Proinde,
quae subinde cernere mihi licuerit, protinus
impertiar, ut habeas, quicum curiosum tu-
um & ad pulcherrima natum animum par-
teas. Vale, mi nobilissime Dne, & in seros annos
fospes felix age. Tab. Wex. d. 5. Mart. 1706.

Nobiliss. suam dignitatem
diligenter colens
And: Goeding.

Secret. J. Leringkioldi, suar.
Joh: frungrudig G. Dompst.
Junctura vulgarium.

Los vfridung, uf Suntstun, i Sittargot
Efoliv, tuelv jag Snyfalyar. int Sufserar

svil en af Antiquitet Archivi Ritua for nu
14 år siden Ervingraft i Dinnmarks og flere
sædvaner i Dinnland, ut ufskrite seide Monumen
tes, man om sin dannede siint observerat, som
jag intet vist paa. Ut inscriptionen siint paa
Latin med Runor, ut intet underligt eller o
vrent, maadan vi se prof ut flere siddene.
Smellan Komung Biorn den fjerde Kristne Ko
ning og Oluf Skottkonungs tid, vers Runorne
brulade uti vundelige Skriftar. Og siint verra
Runos begynte uflaggub i Skottkonungens
tid, se her man ved barid, ut en vundelig
tid efter siint ved sig somlige siint i lund
vundelig brulade. Kong Olufs runit se in
Runos, *M*V, og vundelig forer ut som vundelig
Latiniske Skrift. Olafus rex an Situne. Utar d.
Arundar Jacob og K. Emund for gundelig runit
vundelig Runor. Votlyolisstamen i Dinnmarken
lund ut siint med Runos og Latin, ut paa
ut vundelig vundelig runit an vundelig
siddene i Lund. En Latiniske ord an runit
vundelig: Qui legit et nescit, vis nobilij hic requie
sit, sit mundus forde, Biorn, die tu Crispe
precos te; ut se. Prof. Ol. Audbeck i sin Atlan
sica skrifvar siint Biorn vundelig Komung, ut
siint in sin gund, *M* Runoskristen ut sig
ut den Biorn siint nobilij vundelig *M*V. *M*V. *M*V.
*M*V *M*V *M*V. Ut ut siint
vundelig siint in ut vundelig Runoskristen siint

us jordan af gulle allar tilferas ringar, ringar,
pindstyg og narve seilt, ut det smitta for
varer til k. Mg smukt, og mig inrom not
ficerat, forvarnet jeg stude sine forblifne

Logimot: G. Doupproffant
K. 25 Apr:
1706.
K. 25 Apr:
1706.

Uppsal. lund. lit. S. Sigillum Capituli Wexionensis a. 1292.
unders ut braf, forvarntinnu Capitulum utloferas
ut braf Uppsal. Doupproffant ut loferas ut trogat.

Undir ut ufeuty braf af ur 1291. lund. lit. S. lund.

† ASCÆRVVS: DEI: GRACIA: WEXIONENSIS:
EPISCOPVS:

- N. Huna lund ju Huvuralla gad.
- Hunavads lund.
- Dumit ut vid jonkoping bunn ut dumit lund.
- Dumit lund, ut lund ut Huvuralla gad, ut lund
- lund Huvuralla.
- Huvuralla lund. N. conf lund ut lund i lund lund braf.
- Huvuralla lund i lund lund i lund lund lund lund.
- 3 mil lund ut lund ut lund ut lund ut lund.
- Huvuralla ut lund ut lund ut lund ut lund.
- lund. 1 mil lund ut lund ut lund ut lund ut lund.
- Huvuralla.
- 2 lund lund lund lund lund lund lund.
- Huvuralla, lund lund lund lund lund lund lund.
- Huvuralla ut lund i lund lund lund.
- Huvuralla ut lund lund lund lund lund lund lund.

Stavplatze i Lögboðun. N. Veluar Bafvillar þu
Lýfólum Eynlu. ibidem minnstavplatzun.
inde Ridgötland.

Gripöa i Östurgötland.

Avsnud við ~~Stavplatzen~~ úr ar, Cingbylukt
i Örnulund hodie i Velbofurnud.

Finndunda fund og f. Funda Rog, mullun
Lundsturgötland og Norrig.

i Stad. ömf te Baskhol.

Alimma grippe úr Cingun a norðis ut
vinnst i Ridgötaland.

WEXIOMNSL

ad.

tar up vinnu
evaller for, vinnu

rad i Kinnu

fund by Binnu

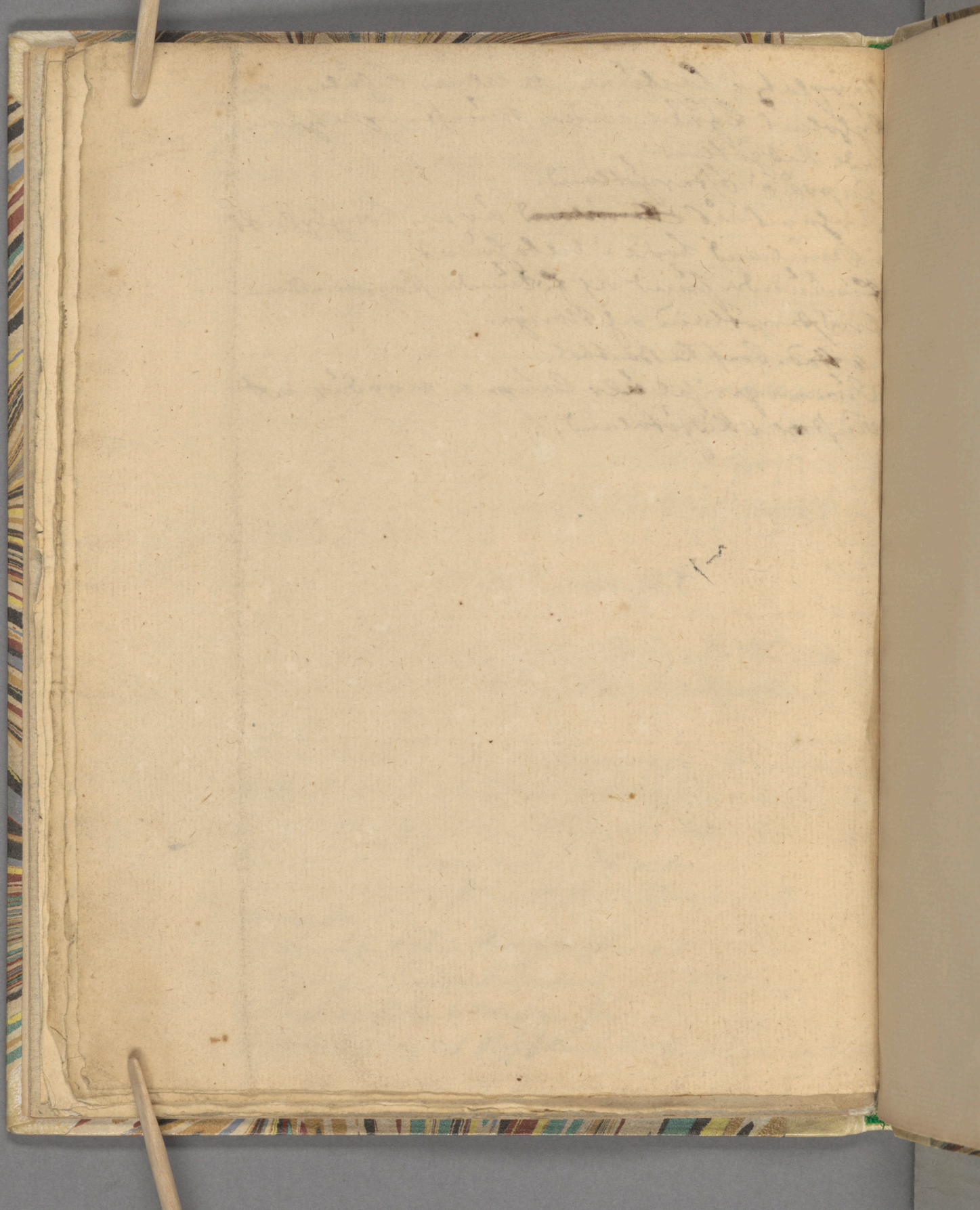
Styby ibid

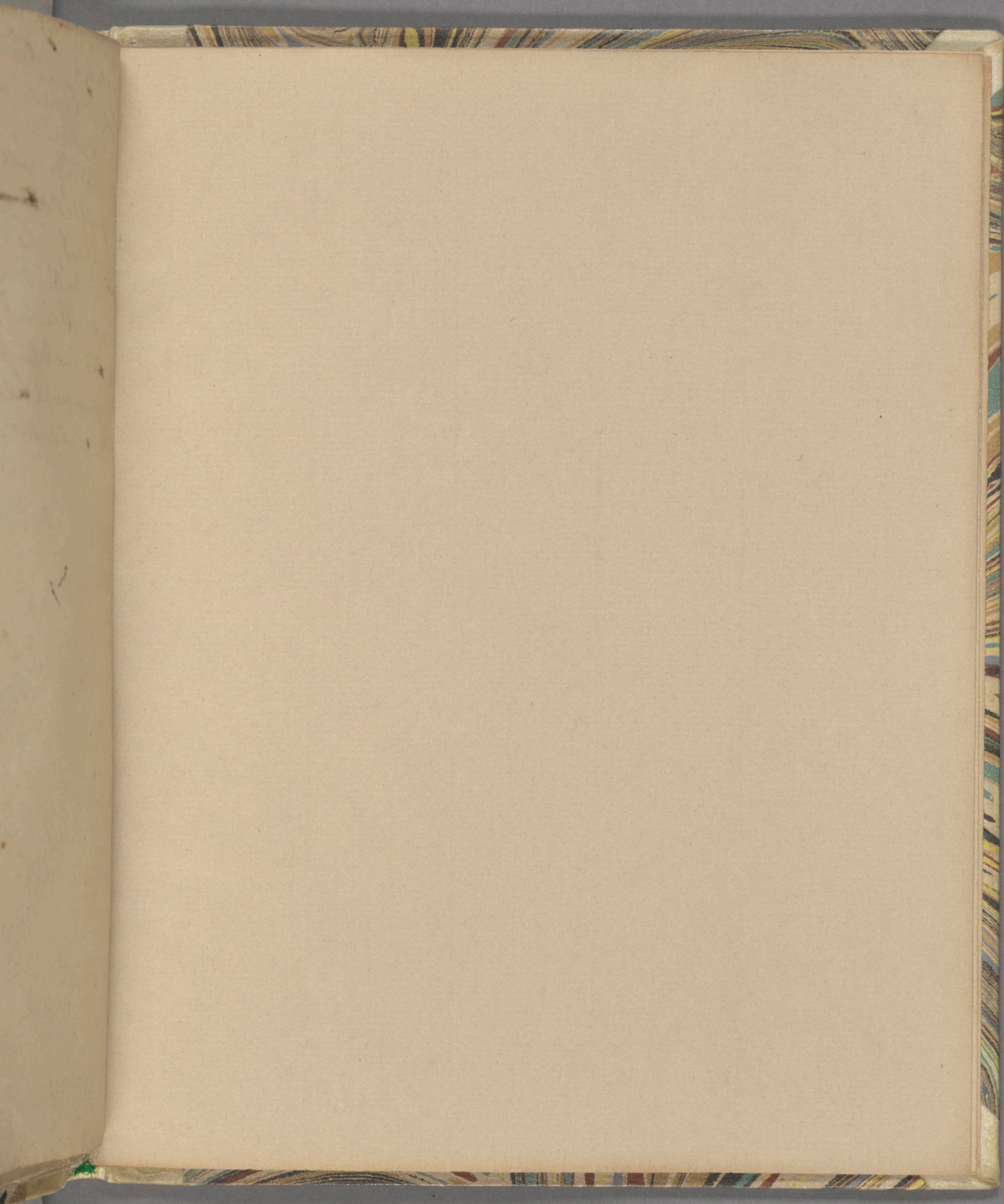
tan.

hannor Cullen

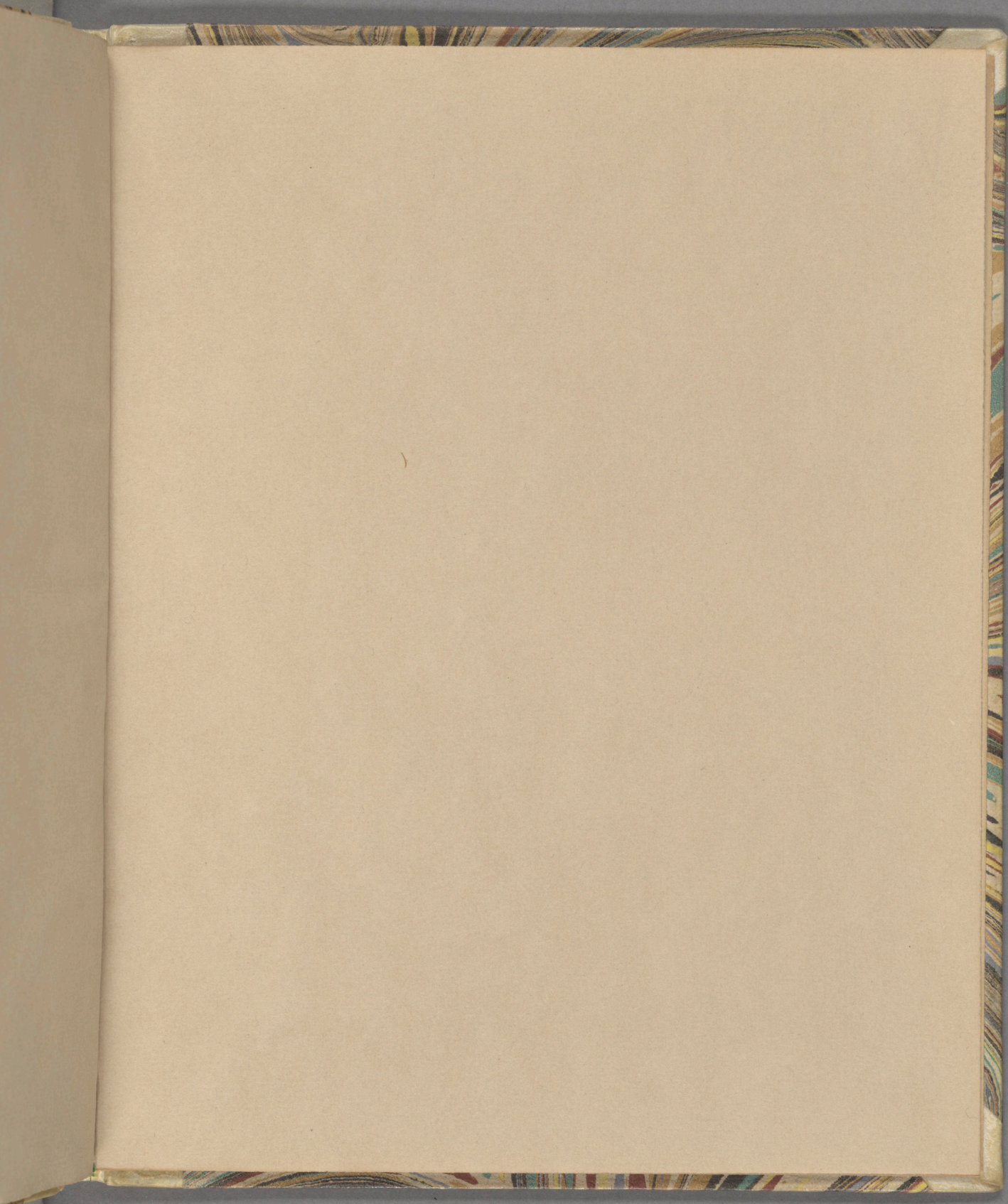
Stypani

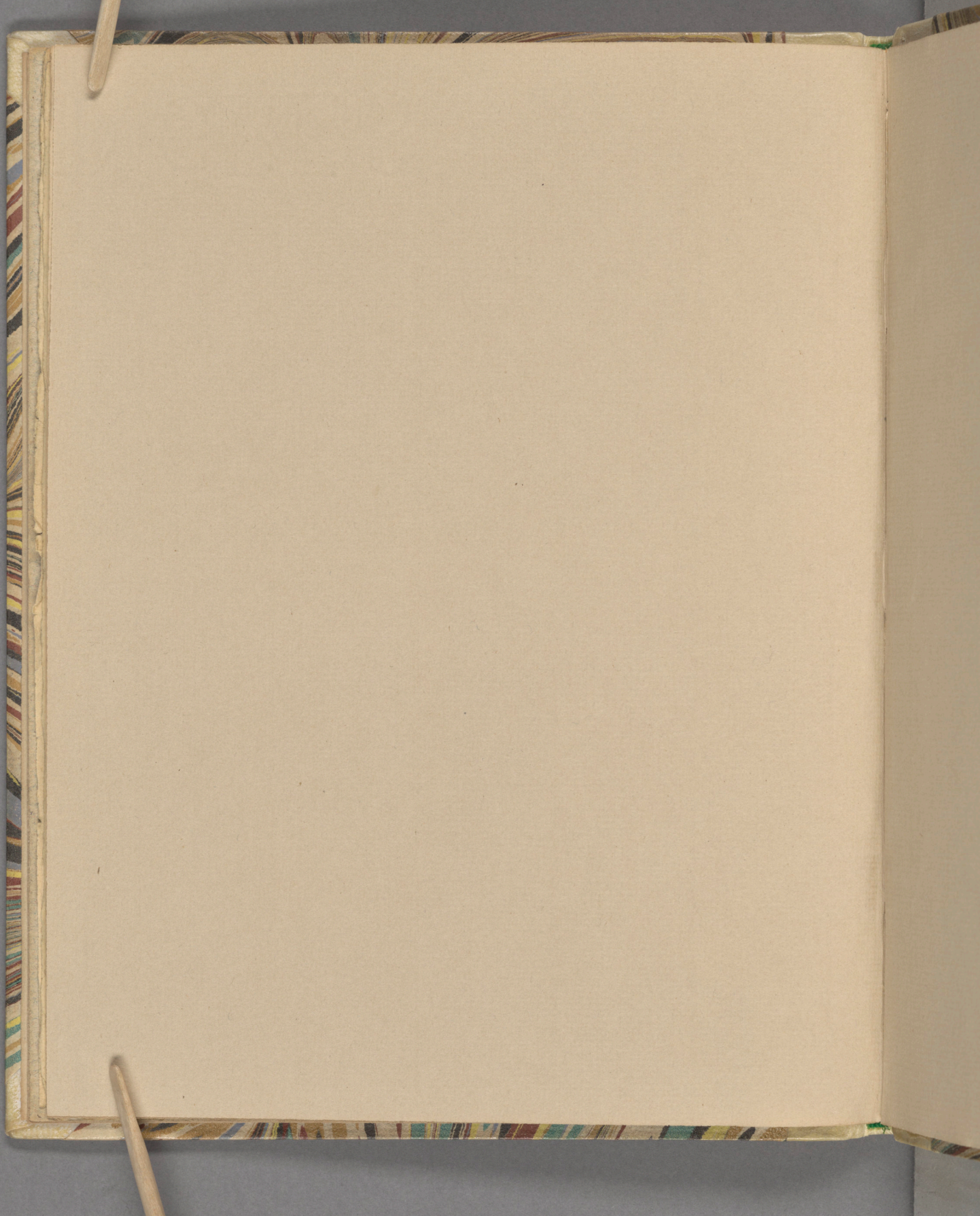
ann þyn

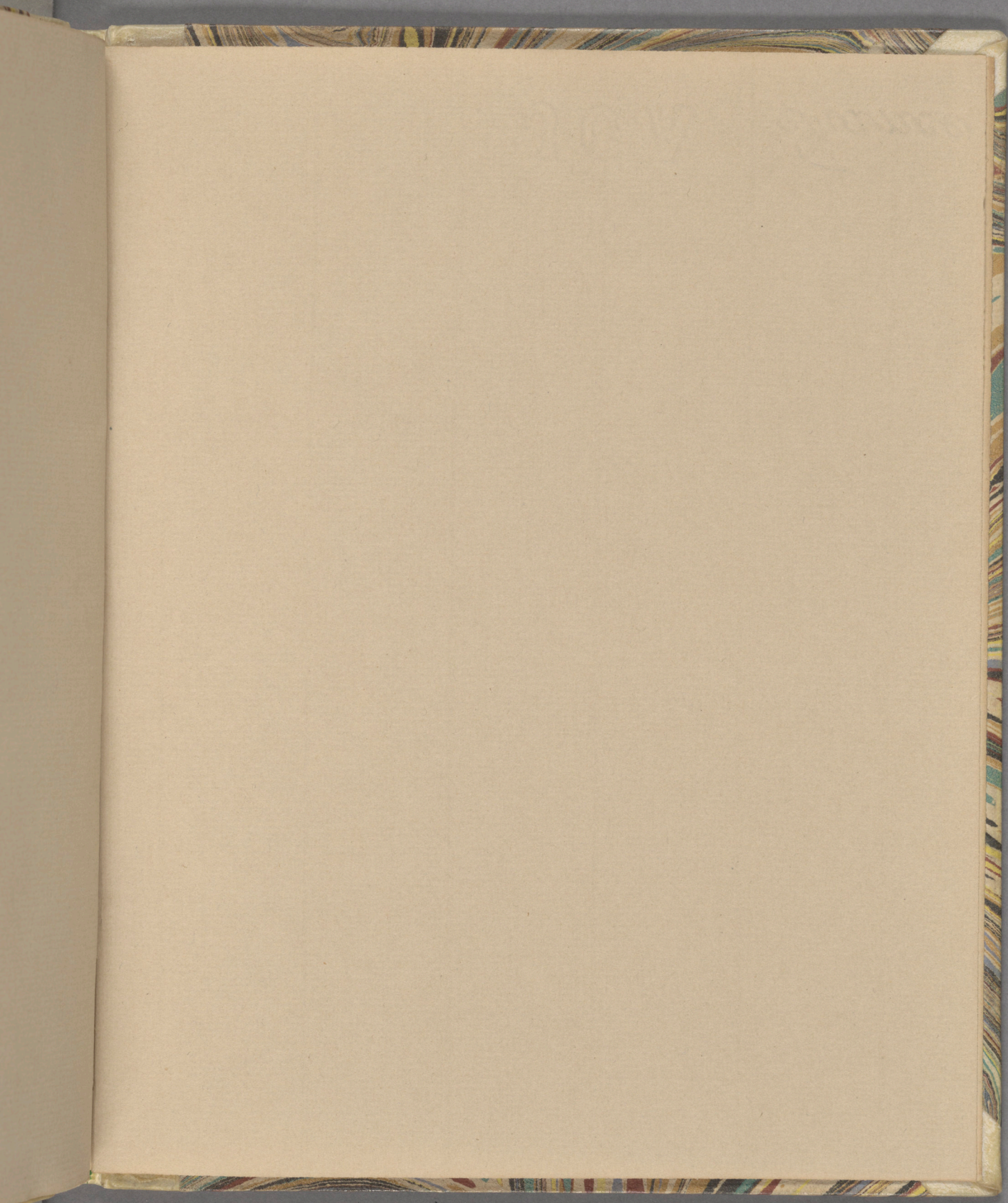

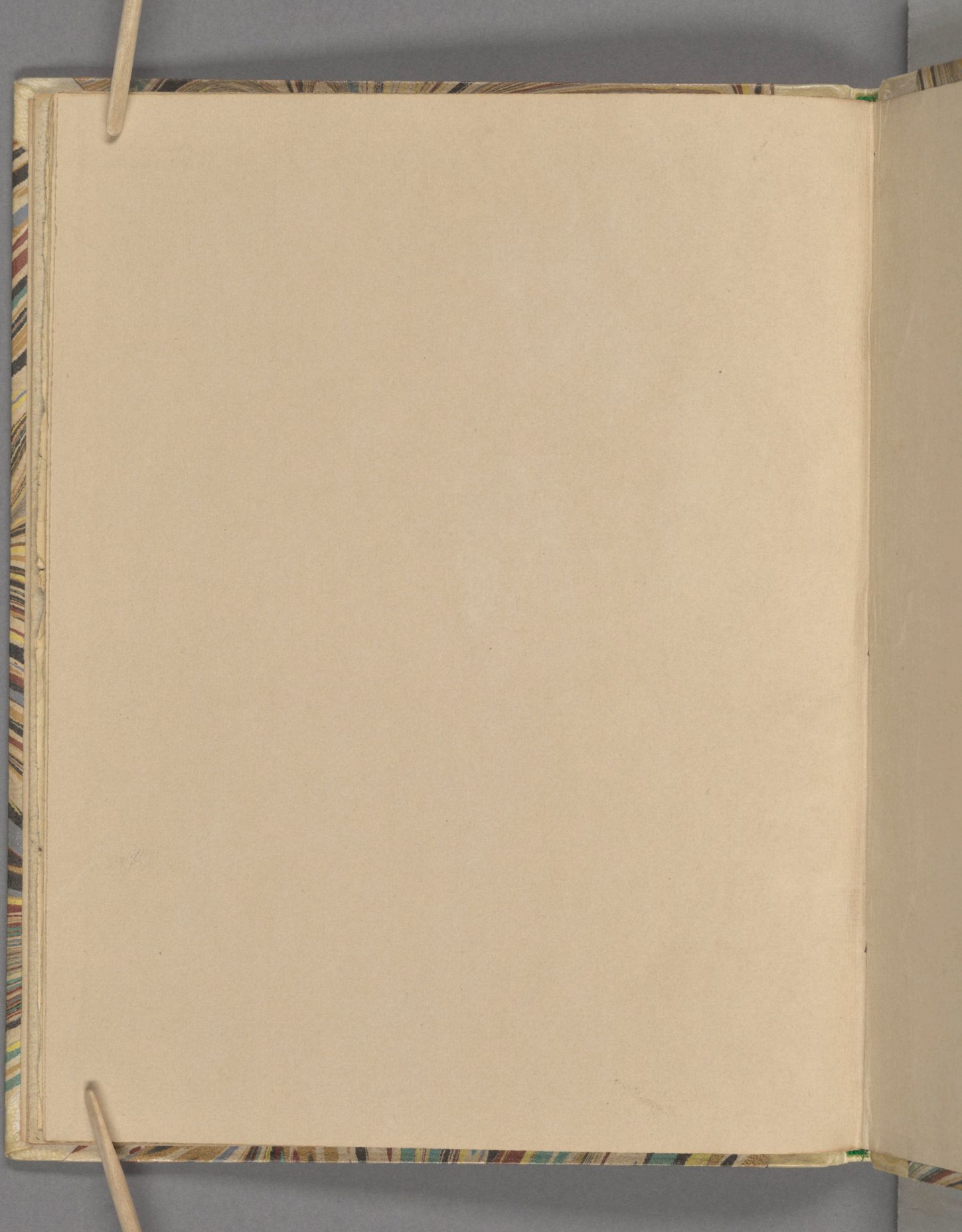

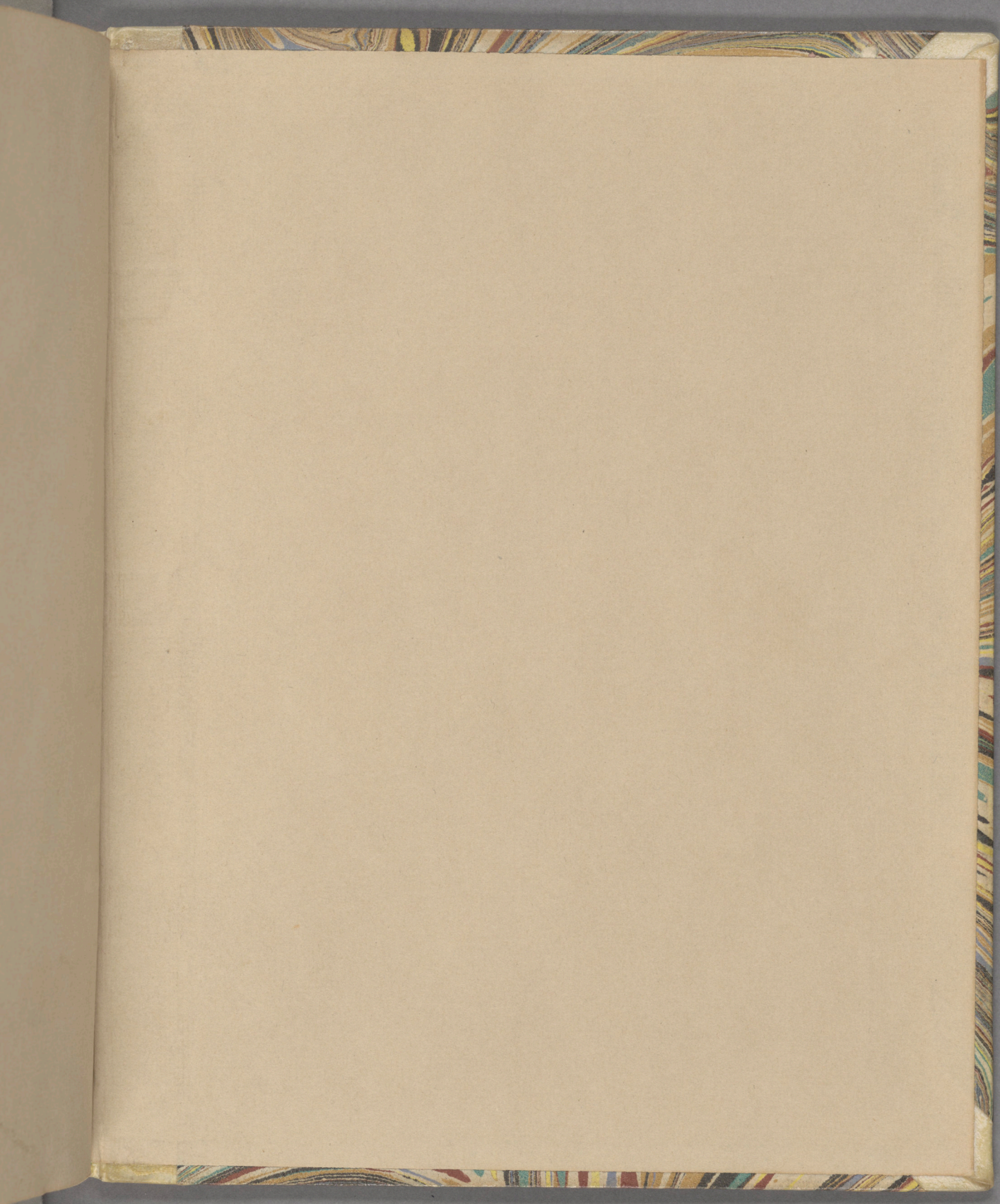

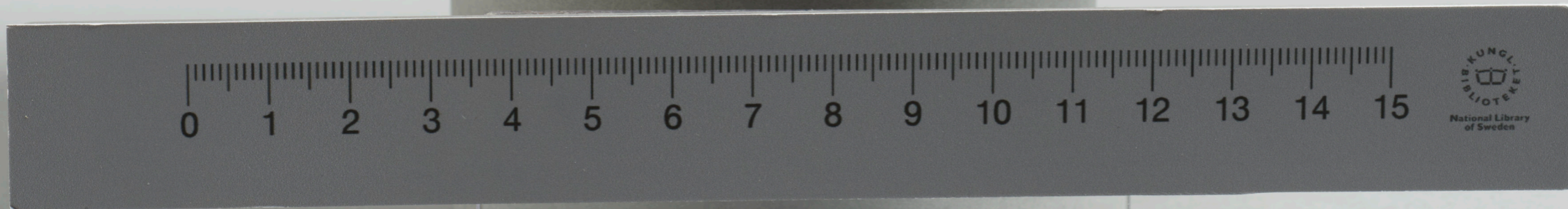

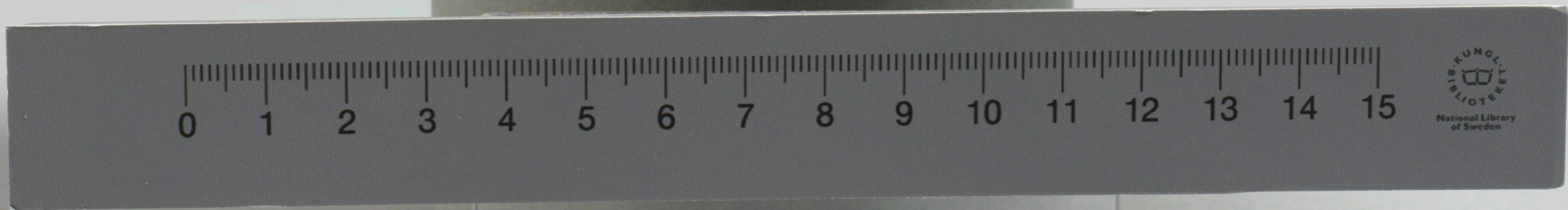

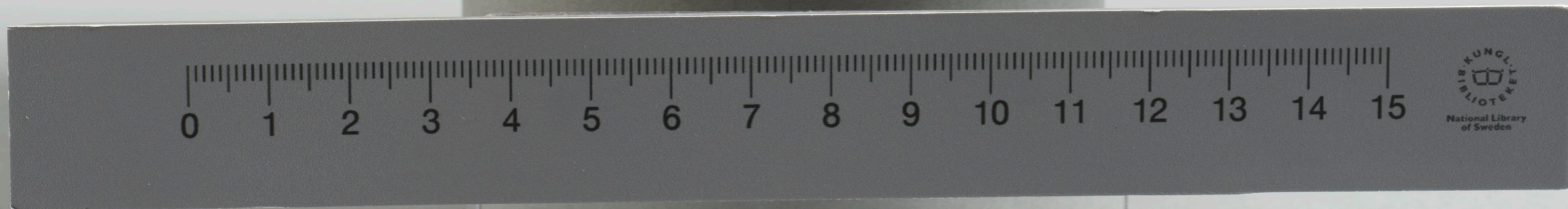

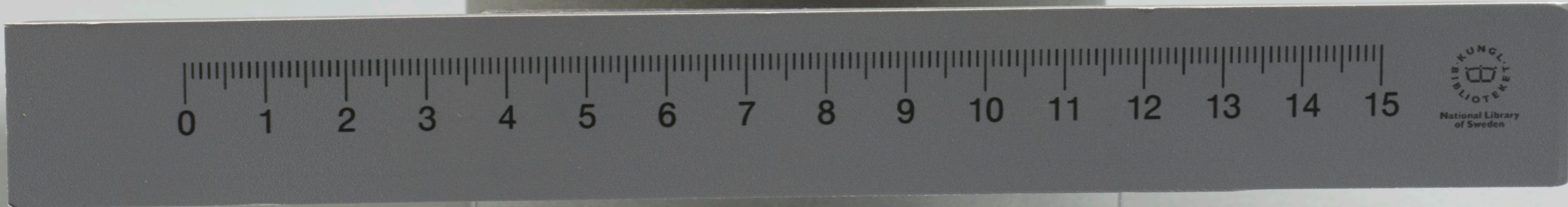

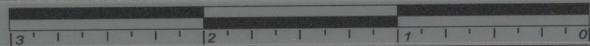

COD.
ISL. —
P. 40
No 63

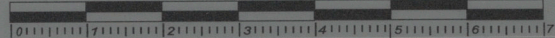

inches

centimeters

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
L*	38.76	65.15	49.61	43.54	55.52	70.42	63.13	40.08	51.75	95.34	92.09	86.92	82.37	72.17	62.32
a*	13.81	19.21	-4.20	-12.89	8.78	-32.39	35.43	10.25	47.36	-0.90	-0.92	-1.12	-1.12	-1.05	-1.10
b*	14.69	17.92	-21.33	22.66	-24.31	-0.48	57.84	-44.77	16.93	1.90	1.46	0.97	0.56	-0.04	-0.01

	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
L*	49.61	38.89	28.60	17.97	9.50	4.33	30.32	72.50	72.10	29.51	55.60	43.48	82.02	52.85	50.86
a*	-1.29	-0.23	-1.09	0.04	0.45	0.32	22.13	-22.92	19.51	13.42	-38.46	50.74	3.28	49.90	-27.78
b*	-0.10	-0.48	0.07	0.09	0.25	-0.47	-19.02	56.08	67.85	-47.69	32.19	29.13	78.75	-12.86	-27.68

Density → 0.05 0.09 0.16 0.22 0.36 0.52

Dox Williams

0.75 0.98 1.24 1.64 1.96 2.38

All values are batch averages

M000885

D50 Illuminant, 2 degree observer

L*
a*
b*